

[Pia Kjærsgaard]

bilen mod indbrud med de midler, man har til rådighed, store eller små. Større virksomheder har bedre økonomiske muligheder for at sikre virksomheden, men også her må det være frivilligt, om man vil bruge en lokal alarmering eller en vagtcentral. Nogle steder er det ligefrem et krav fra forsikringsselskaberne, hvilken alarmtype der skal installeres, men det er jo en anden sag.

Konklusionen er, at vi skal have loven lavet om, så der kan installeres alarmanlæg eller indbrudsvarslingsanlæg i hjemmene uden yderligere indblanding af Folketinget. Om man vil skærpe godkendelserne til sådanne anlæg eller stramme reglerne for brug af ikke-godkendte anlæg, må en anden debat afgøre.

En automatisk afbrydelse af en udedørs alarm efter et antal minutter er også i orden, men pudsigt nok forandrer det ikke, at alarmerne i private hjem fortsat skal gå over en vagtcentral. Og det er faktisk det, det drejer sig om, hr. justitsminister. En ægte lovændring er nødvendig for, at tingene skal have en mening. Jeg vil håbe, at justitsministeren tager ordet, for jeg tror, at de forskellige ordførere – justitsministeren inkluderet – stadig væk mener, at det skal ske over en vagtcentral, og det er faktisk også det, debatten i aviserne har drejet sig om.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er fremsat mange positive bemærkninger under denne debat med en tilslutning til det udkast til bekendtgørelse, jeg har sendt til retsudvalget. Jeg vil gerne sige tak for den generelle tilslutning, der har været. Den betyder, at vi nu vil udsende bekendtgørelsen i den form, der er forelagt retsudvalget.

Indholdsmæssigt slutter Fremskridtspartiet sig som de øvrige partier til, men fru Pia Kjærsgaard mener, at en lovændring er nødvendig. Det forstår jeg ikke helt. Den bestemmelse, vi har anvendt her som hjemmel til at udstede bekendtgørelsen, giver jo en forbudsmulighed. Så kan man spørge: havde vi ikke brug for det forbud? Jo, det havde vi, og det har vi. Der bliver jo i fremtiden, som der også har været det hidtil, men nu opbygget på en anden måde, to arter af anlæg. Det ene anlæg – det, der går til et kontrolsted – giver loven mulighed for, og det betyder, at man har sikkerhed for, at der sker henven-

delse til politiet, hvis der konstateres noget fra det pågældende firma, der har virksomheden.

De anlæg, hvor man har en alarmcentral, der registrerer, at der er sket noget det pågældende sted, er relativt dyre anlæg. Det er anlæg, som man i væsentlig grad må regne med er knyttet til erhvervsvirksomheder, der har et særligt behov for beskyttelse, men de vil selvfølgelig også blive anvendt af en del private, men med ikke helt få omkostninger til følge.

Derfor mener jeg, det ville være forkert, hvis man fuldt ud forbød de andre anlæg, som jeg mener kan have en betydning og en trykghedsvirkning for dem, der får sat dem op, og det er det, bekendtgørelsen giver mulighed for. Men når vi har behov for en hjemmel i loven til at regulere dem og forbyde dem, hvis de ikke opfylder et bestemt formål, skyldes det to ting, dels at vi gerne ud fra alle mulige miljöhensyn, som jeg tror vi alle er tilhængere af, vil forhindre omfattende støjgener, dels fordi vi har haft et utal af fejlansmeldelser til politiet. Vi ved, at disse anlæg – og der er indkøbt alle mulige af dem, også efter postordre og lignende – formentlig kun relativt sjældent sættes i gang som følge af indbrud, men at det skyldes forkert betjening. Derfor har vi brug for bestemmelsen om, at disse anlæg, hvis brug breder sig – hvad der kan være udmærket – skal kunne fungere på en sådan måde, at de automatisk afbrydes, og det er det, der sker. Derved bliver vi fritaget for det, vi ellers kunne tænke os, nemlig at der i sommerhusområder stod nogle sirener og hylede ikke alene det første døgn, men måske i lang tid derefter, indtil der kom nogen til stede og kunne afbryde, og det kan jo godt vare længe i et sommerhusområde. Men det er heller ikke behageligt for omgivelserne i byerne, hvis der er anlæg, der står i lang tid og laver en utilsigtet alarm.

Jeg synes, vi har fundet frem til det rigtige, og jeg synes ikke, vi har brug for en lovgivning. Den måde, vi fik udformet loven på med hensyn til de steder, hvor man har alarmcentraler, altså den større sikkerhed for en tilkaldelse af politiet, mener jeg var et fremskridt, og på det andet område har vi nu fundet frem til noget rigtigt. Jeg synes i hvert fald, det er forkert, hvis fru Pia Kjærsgaard mener, at det er Folketinget, der lovgivnings-